

megen Tale om; den maa berolige Rystmændene, forsaavidt som den dog kommer til Aarhus og Randers osv., og den maa berolige Gudenaaforsvarerne derved, at den kommer til Nye Mølle, hvorfra der jo ikke er mere end et Par Mil til Silkeborg, det romantiske Silkeborg, hvor Danmark dog aldrig kommer til at spinde Silke. Jeg skal derfor tillade mig at opfordre de ærede Medlemmer, som maatte lægge nogen Vægt paa hvad jeg siger — det er sagtens ikke Tilfældet med Mange, men maastee dog med Nogle — at stemme for Forslaget under Nr. 7, hvilket Forslag jeg altsaa ogsaa selv agter at stemme for.

Formanden: Rigsdagsmanden for Aarhus Amts 1ste Valgkreds har Ordet for en kort Bemærkning.

Winther: Den ærede sidste Taler meente, at jeg igaar, da jeg omtalte et Forslag, som Ministeren havde sluttet Accord om, havde udtalt mig saa utydeligt, at han ikke kunde forstaae det anderledes, end at det var det Forslag, som jeg selv havde stillet, men jeg talte om det Forslag, som den ærede Rigsdagsmand for Mariager (A. Hage) har stillet, og det forstod den ærede Minister meget godt. Man feer altsaa, at det ligesaa vel kan være, at den ærede Rigsdagsmand har hørt feil, som at jeg skulde have talt utydeligt.

Formanden: Rigsdagsmanden for København 8de Valgkreds har Ordet for en kort Bemærkning.

Kimstad: Jeg skal gjøre opmærksom paa, at jeg nok hørte, at den ærede Rigsdagsmand talte om det Forslag, der er stillet af Rigsdagsmanden for Randers Amts 1ste Valgkreds (A. Hage), men jeg kunde ikke forstaae, hvorledes den ærede Rigsdagsmand kunde komme til at tale om en absolut Mod sætning mellem dette Forslag og Ministerens Udtalelse, efterat Ministeren udtrykkelig havde sagt, at han kunde gaae ind paa dette Forslag. Jeg beder den ærede Rigsdagsmand vel at bemærke det og saa tage den logiske Consequens deraf.

Gad: Forhandlingerne om dette Spørgsmaal have baade idag og tidligere været saa vidtløftige, at jeg, der nu har faaet Ordet, nærmest skal benytte det til at klare min egen Stilling i denne Sag, idet jeg ikke tør haabe at kunne bringe væsentlige nye Betragtninger frem, der kunne indvirke paa Afstemningerne. Flere Talere have idag udtalt, at de ganske sikkert kunde ønske een Retning af Banen fremfor en anden, men at de ved Siden deraf ansaae en Længdebane i Sjælland for at være af den Vigtighed og Betydning for Landet, at de vilde gaae ind paa hvilket som helst System, man maatte vælge. Jeg kan fra mit Standpunkt ikke være enig med de Herrer, der have udtalt dette; jeg staaer snarere lige i Mod sætning til dem. Jeg misfjender ingenlunde den Betydning, som Jernbaner have for et Land, og som de ogsaa vilde have for Sjælland, en Betydning, der ikke alene indskrænker sig til det Materielle, men ogsaa berører det Politiske og det Aandslige; imidlertid troer jeg, at man kan kjøbe Gulb for dyrt, og jeg troer derfor ikke, at man saaledes uden videre kan sige, at vi maae gaae ind paa Banen, hvorledes den saa er. Jeg skal oprigtigt tilstaae, at det er min Overbeviisning, som jeg altsaa tidligere har udtalt, at Jernbaner ikke burde anskaffes, hverken i Sjælland eller andre Steder heri Landet, naar man ikke kunde faae nogenlunde billige Tilkaar, enten gjennem et Tilskud engang for alle eller gjennem aarlige Tilskud af den Natur, at man trostigt og freidigt kan sige, at de tilfulde opveies ved den Nytte, som Landet har af Jernbanen; men at dette ikke stiller sig saaledes med Hensyn til Jernbaner i Sjælland, troer jeg klart fremgaaer af en Udtalelse, som den ærede Minister fremkom med ved denne Sags første Behandling, nemlig den, at det ikke havde været ham muligt fra Contrahentens Side at erholde et nogenlunde antageligt Tilbud, som gik ud paa at ngies med et Tilskud. Jeg skulde derfor, hvad denne Sag angaaer, naar den forelaa uden nogensomhelst Fortid, ikke betænke mig et Dieblik paa at stemme mod en saa betydelig Udgift, som en Bane i Sjælland vil medføre, hvad enten den fik den Retning, som jeg maa ansee for at være den heldigste,